

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyíltterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetéseik jutányosan számíttatnak.

Nyílttér pótlótera 50 fillér.

MURAKÖZ

Felelős szerkesztő:
ZRÍNYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JOZSEF.

Kiadó és lapnyújtó:
STRAUSZ SÁNDOR.

A mi feladatunk.

Minden embernek vannak önmaga iránt és a haza iránt kötelességei. Minden ember annyit ér, ahogy e kötelességeket teljesíti. Hazánk szegényes anyagi és kulturális helyzetéből folyólag nálunk kétszeres súlytal nehezedik a haza iránti kötelesség terhe mindenkire. Jaj annak a vidéknek, jaj a magyar haza ügyének azon a tájon, hol nincsenek tudatában az illetékes tényezők a haza, a nép iránti kötelességüknek; ahol már nem tudnak találni teret a hazafias működés számára.

Hazánk minden vidékének, minden városának megvan óraszerkezethez hasonlóan a maga teendője. Ha egyik helyen nem dolgoznak kellő eréllyel és kitartással, az áros kihalás-al van az ország többi vidékére.

Nekünk muraközieknek a feladatunk ismeretes Munkaprogrammunk kész, elveink tiszták és világosak. Mit akarunk? Mint Magyarország egy csekély alkotó része, bele akarunk illeszkedni a magyar haza kereteibe. Helyet kérünk népünk számára ott, hol a magyar haza népei a komoly munkánál számbajönnek. Kivesszük részünket ez ország társadalmi, vallási, politikai életéből.

A saját hatáskörünkben odatörekszünk, hogy Muraköz népe erős, egészséges, képzett, munkabíró, erkölcsös és becsületos képviselője legyen itt a határon a magyar fajnak.

Iskoláinkban tanítjuk a népet. Templomainkban a jóra buzdítjuk. Társadalmi tevékenységünk oda irányul, hogy a néppel minél gyakrabban történjen érintkezéseink között az intelligencia üdvös hatással legyen a népre. Szóval ami tőlünk függ, az nem ismer akadályt.

A bor.

Írta: Déry Jenő.

Neki ugyan hiába beszélnek. Nem fogja engedni, hogy packázzanak vele. A hogy felment a lépcsőn, elhatározta, hogy mit fog felelni és megnezte öklét, amelynek sújtása alatt a legerősebb asszonynak is meg kell hajolnia. Ha ivott, jól tette, ő az úr a házban.

Saját kulcsával nyitotta ki az ajtót, hogy ezzel is megmutassa az asszonynak, nincs szükség rá. Belépett. A lámpa már meg volt gyújtva. A kis lányok aludtak ágyacskájukban. Az asszony is aludt. Mások teríték szokott lenni az asztalon, vacsora és bor. Ma semmi. Az asszony dacolni akar, úgy látszik. Megmutatja ő, hogy ki az úr! Felkölti rögtön. Az ágyhoz közeledek. már ki is látotta a száját, hogy ráordítson, de hirtelen elállt a száva.

Ezt ugyan nem várta. Amikor reggel elment a munkára, semmi baja sem volt az asszonynak; piros volt, az igaz, de mindig annyit kiabált, hogy nem lehet csodálni, ha a fejébe szállt a vére. Szédülései vannak, szokta mondani. Sose hitt neki, de, úgy látszik, mégis lehetett valami a dologban, mert egy kukkot sem szólt s amint az ember följe hajolt, látta, hogy meg van halva.

Beteg nem lehetett, mert a gyerekek, rendszeresen ellátva, ott fekdtek az ágyban. Este biztosan fáradtabbnak érezte magát a szokottnál, lefeküdt az ágyba és ott vészelt veie a gutatúts.

De mi, kik itt ismerjük a helyzetet, reális közelségben látjuk a körülményeket, tudjuk, hogy munkánk csakis akkor lenne eredménydus, ha azon illetékes tényezők is teljesítenék a maguk feladatát, melyeknek közreműködését mi szükségesnek tartjuk. Oktatásügy terén az ép most időszerű kérdés a gimnázium ügyet tartjuk elsősorban is fontosnak. Nem fejtgetjük hosszan a gimnázium fontosságát Muraközben, hiszen Muraköz minden lakójának szívében ott ég a vágy: bár lenne latin középiskolánk, hol elhelyezést és oktatást nyerne a vendvidék, Muraköz ifjúsága, mely eddig idegen területen tanult. Fellelegzenének a Sziafoniában, Boszniában elő magyar szülők is, kiknek mostanái igen nagy gondot okozott gyermekeik középfokú oktatása.

A kultúra minél szélesebbkörű elterjedése érdekében szükségünk lenne arra is, hogy meglegyen a lehetőség, hogy a falvakban működő jegyző-pap- tanító- triumvirátus olvasóköreket, ifjúsági egyesületeket, szövetkezeteket alakíthasson.

Ide pedig nem kell egyéb mint — pénz. Attól az egyszerű főművestől ne várjuk, hogy pénzáldozatokat hozzon, vonjunk be ezen akcióba az államot a zalamegyei magyar társadalmat. Agitáljunk szóval és tollal megyénk magyar társadalmában, hogy a lehető legnagyobb mértékben pártolja anyagilag a D. K. E. zalamegyei fiókját, hogy ez minél több segítséget nyújthasson nekünk. Ha lesz anyagi segítség, lelkes apostolaink munkájának eredménye megkésztéreződik.

Egészségügy tekintetében, a trachomától eltekintve, kis félszigetünk egészséges. A trachoma gyógyítására pedig óhajtható lenne, ha az állam több orvost rendelne ki, kik

azután egész tevékenységüket e veszedelmes kór elleni küzdelemre szentelnék.

Háttra van végül még egy dolog, melyet nem szabad említés nélkül hagyni. Óhajlandónak tartjuk Muraközben az ipari vállalkozások szaporítását. Ennek megjelenése népre az az üdvös eredménye, hogy találna idehaza tisztességes kenyérkereslet és nem vándorolna ki sok esetben a halóságok egyenes megkerülésével Amerikába — kenyérért.

Azt óhajtanánk mi elérni, hogy népünk Muraközben jól érezze magát, hogy itt boldog legyen. Ne keresse a boldogulását a külföldön, idegenben.

Szeretettel kérjük Muraköz minden intelligens lakóját, szegődjön e szent cél apostolává Egényi, társadalmi működése közben lebegjen előtte az a tudat, hogy ő itt a magyar haza végvárában a magyarság egyik katonája, kinek fegyvere a szeretet és a világ nagy nemzetei által is elismert — magyar kultúra. — ma.

A nyomor.

A magyar közélet szinylődik és vegetál, a társadalom legnagyobb része nyomorog. Igen kevesen vannak azok, akik anyagi gondok nélkül élhetik le életüket; igen kevesen vannak azok, akiknek nem jut osztályrészül a társadalom kinzó betegsége: a nyomor.

Az ember hajszolja a látszatot, keresi az üres fényt, meg a pompát s mindenáron lakarni akarja a kinzó baját, szörnnyű nyomorúságát.

A társadalom minden osztálya szinylődik, az úr és paraszt egyaránt, csaklhogy mig az utóbbinak nyomora látható, szembeálló, addig az uri osztály nyomora bur-

Egy pillanatig habozott a férfi, nem tudta, hogy ilyen esetben mi a teendője. Az első gondolata ez volt:

Én meg olyan jó étvágygal jöttem haza! Végre nagynehezen eszébe jutott, hogy a halottas szobában bizonyos ceremóniákra van szükség. A halott fejét a párna közepére fektette és a lepedővel betakarta az arcát. Eszébe jutott, hogy a halott mellett gyertyák szoktak égni. Önmaga sajnálja a pénzt! Nem. A fűszeresnél be volt zárva, hát egy trafikba ment be, hol mindjárt egy egész csomagall vásárolt. Azután nagy nehezen felmászott a lépcsőökon és azgy kötelességének eleget tegyen, meggyújtott nem egy, sem kettő, de négy szál gyertyát.

Amikor mindez megtörtént, szegény szeretett volna továbbra is jó férjként viselkedni, de féltizeneget mulott már s ő még nem vacsorázott. Egy kicsit ugyan elmulott az étvágya e szomorú kötelességek teljesítése közben, de hiába, az éhség mégis csak jelentkezni kezdett. Gondolta: leszalad hamar és eszik egy pár harapást.

És hogy távolléte alatt mi se zavarja az anyát és gyermekeit, rájuk zárta az ajtót.

Amikor az idősebbik kis leány úgy éjféltájt felébredt, nagyon meg volt lepve. Négy gyertya égett a szobában. Egy az éjjeli szekrényen, egy a pohárszéken, kettő az asztalon. A kis leány bizonyosan megötrült, hogy ünnep van és kivilágították a házat.

Felült az ágyban, hogy hamarabb kimenjen szeméből az álom. Várta a zenét, a mely ilyenkor nem szokot kénai.

A kis Margit, aki csak öt éves volt, szintén felébredt, ő még tulciksi volt, semhogy ünnepre gondolt volna; de nagyon örült, hogy a mama ilyen szép kivilágítással lepte meg őket. Minden öröme, elragadtatása egyetlen lelkes felkiáltásban nyilvánult meg:

— Mamám!

Az anya nem felelt rögtön. Mindig így szokott ez lenni, ha dolga volt. De a két apróság annyira türelmetlen volt, hogy engedély kérése nélkül ugrottak ki az ágyukból, hogy közelebről szemlélhessék a csodát.

— Igen, négy gyertya égett valóban. Világosan lehetett látni, hogy táncol a lángjuk.

A mama, úgy látszik, ma éjjeli bujósckát akar játszani, mert a lepedőt a fejére huzta, — de mivel a testének körvonalai megiláztattak a paplan alatt, a két gyerek nem sokáig kereste. Margitka, a ki valóságos kis ördög volt, így kiáltott:

— Látlak, látlak, a paplan alatt vagy!

És mind a ketten hangosan kacagni kezdtek. És hogy megmutassák anyjuknak, hogy őket nem lehet becsapni, felemeltek a lepedőt.

Egy két pillanatig azt hitték, hogy anyjuk még a bujósckánál is mulatságosabb játékot talált ki számukra. Örültek előre a meglepetésnek. De csakhamar türelmetlenkedni kezdtek. Toppantottak

koll és ellakart s bizony senki se sejténé elegáns, gavallér fiaikról, jól öltözött urinokról, hogy a nyomoruság tanyázik náluk, hogy a nyomorral küzdenek.

Természetes is, hogy a mai életviszonyok, a megélhetés nehézségei mellett nyomornak kell tanyáznia a szegényebb állású ember házaiban, ha lépést akarnak tartani a napról-napra váltakozó divat szeszélyeivel, ha ki akarják elégíteni a társadalmi élet folyton fokozódó igényeit.

A társadalmi élet számos kötelezettséget ró embereire s ha meg akarják felelni kívánalmainak, akkor nem elég a szerény fizetés, hanem jön az adóság meg a váltó.

A magyar középosztály szerfölt el van adósodva, az adóság tengerében fuldokol a magyar társadalom s ezért nem képes intenzív társadalmi életre, működésre.

Nagy átalakulásra szorul a magyar társadalmi élet, mert a nyomor nem szül békés haladást, meg társadalmi békét és csak akkor lesz remélhető békés irányú haladás, ha ki tud vergődni a gyöttrő nyomoruságból, ha le tudja rázni magáról azokat a bilincseket, amelyeket a társadalmi élet rideg szükségesszerűsége kovacsolt rájuk.

Valami általános torrongást lehet észlelni a mai korszakban. Most van kialakulóban a tespedésből, maradiságából az egész magyar közélet, most kezd türelmetlenül, izgatottan eszmélni a magyar intelligencia, most akarja utolérni a nyugati kultúrnépet és e türelmetlenségéből, ez izgatottságából válik ki önkéntelenül is az elégedetlenség, a megnövekedett igények kielégítésére irányuló vágy.

Nyomorban van ma — a kevés kivételről nem szólva — mindenki, mert sorával mindenki elégedetlen, a kultúra mai szűdületes haladásával lépést akar tartani és viszonyai nem engedik meg.

A nagy, az általános nyomor, amelyről mindennap szó esik, csak akkor fog igazán megszűnni nálunk, ha ipari, kereskedelmi és tudományos téren is a viszonyok úgy fognak kialakulni, hogy a munkáltatás a munkásnak olyan bért fizet, amelyből nemcsak megélhetését biztosíthatja, de a kulturával is lépést tarthat.

a lábacskaikkal. De hirtelen mást gondoltak. A mama olyan mozdulatlanul, hidegen fekszik ott, fel nem ismeri őket, hátha egyszerre csak kiugrik az ágyból, rájuk ront és megeszi őket?

Irtózatosan sikoltani kezdtek. De egyre csak azt kiabálták: Mama, mama! Attól a különös lénytől való félelmükben, a ki az anyjuk ágyában fektűt.

Ezúttal szemben a szomszédok összeszaladtak. Azt hívták, hogy az iszások nemcsak a feleségét, de a gyerekeit is ültélgeli. Már a rendőrséghez akartak folyamodni. A férfiak habozás nélkül törtek be az ajtót, hogy egy még nagyobb szerencsétlenséget megakadályozhassanak. Az asszonyok meg jöttek utánuk. De majd hanyat estek min' a hányan. A gyerekek még jobban ordítottak, azt hitték, hogy ezek is bántani akarják őket.

Reggeli négy óra lehetett, midőn az iszások hazavezetődték. Úram teremtom! Meghalt a feleségem! De ha meghalt, hát meghalt! Mit csináljon? A hogy megvacsoráztok, inni kezdett. Holnap ugysis sok kellemetlenség vár rá. Most, mivel ugyis itt a csapszékben, hát itt marad és iszik, míg nem zárják be a boltot.

Kedve lett volna lármát csapni, a miért hogy betörték a lakás ajtaját és mert hogy a szomszédok olyasmibe avatkoztak, a mihez semmi közük. Megelegetett egy dühös berohantással, s miközben haragos pillantásokat lövölt szerzte, leült egy székre, az asztalra támasztotta a könyökét és abban a minutában el is aludt a tenyerébe hajtott fejével.

Ez az időpont pedig messze van. Evlizedek fognak elszállni, míg ez az idő elérkezik....

K Ü L Ö N F É L É K.

A Balaton.

Tündérszép partjaid
Dicsőségrel regélnék.

Vízednek ereje
Betegeket gyógyít.

Hullámszó hajjaid
Szerelemről mesélnek.

Balzsamos levegőd
Új életre szóllt.

Balázs József.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásiügyi min. kir. miniszter Hidegh Béla znióváraljai tanítóképző-intézeti segédtanárt a IX. díjosztály II-ik fokozatába rendes tanárrá kinevezte.

— **Csány László szobra.** Zalavármegye nagy szülőltének, szabadságharczunk vértanújának, Csány Lászlónak, tudvalevőleg közadakozásból szobrot emelnek Zalaegerszegen. A szoborbizottság, mint Zalaegerszegről írják, vasárnap délelőtti döntött a Csány-szoborra beérkezett pályaművek felett. A szoborbizottság elnöke Bosnyák Géza volt, művésztagejai pedig Szamolovszky Ödön és Tóth István. Az első díjat a bizottság határozata gyanánt Istók János, a másodikat Nemessányi Andor, a harmadikat kolozsvári Szeszák Ferenc nyerte. A megbízást Istók Jánosnak adták ki.

— **Egy szivbajos tűzhalála.** Légrádon megrendítő szerencsétlenség történt. Magdics Mihály odaváló 34 éves nőtlen munkásember szombatn reggel tűzhalált halt. Magdics eskóros volt. Emittelt napon reggel meg akarta rakni a kályhát; de amint ágyából felkelve a kályhához ért, régi baja elővette s ép akkor esett össze a kályha előtt, és neki esett a kályhának, amikor a tűzet kotorni kezdte. A kályha természetesen feldűlt, a tűz kiesett, amitől ruhája s a körülötte lévő éghető anyag lángot fogott. Magdics Mihály eszméletlen állapotban szénné égett. Így találták a szerencsétlen embert szobájában, amikor a szobából kitóduló füst a házbalkókat a szerencsétlenségre figyelmessé tette.

— **Közgyűlés.** A Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár 15. rendes közgyűlését jövő szombatn d. u. 2 óraker tartja meg. A tárgyszorozat kiemelkedő pontjai a rendes jelentéseken és felmentéseken kívül, az aligazgató, igazgatósági tagok és felügyelők választása.

— **A népszámlálás.** Lassanként kidomborodik Muraköz jelenlegi népességi viszonyainak a képe. Most a stridóvári körjegyzőség 13 községéről számolunk be a lefolyt népszámlálás alapján. Eszerint Robádihegy községnek van 1105 lakosa (+ 120), Bánfihegynek 850 (+ 140), Vashegynek 969 (+ 98), Stridóvárnak 462 (+ 39), Ráckanizsának 268 (+ 9), Szentorbánhegynek 1024 (+ 186), Muratürednek 325 (+ 25), Gáborvölgynek 710 (+ 98), Kismogyoródnak 144 (+ 25), Határörnek 269 (+ 28), Erzsébellaknak 262 (+ 40), Végfalvának 213 (+ 43) és Ligetfalvának 441 (+ 93). A konstátált 7042 lakosból összesen 600 van távol, akik tulajdonom részben Gráz, Fiume és Triest gyáraiban dolgoznak. Az összes lakosság 1319 épületben lakik.

— **Kérelm Muraköz jegyzőihöz.** A népszámlálás adatai első sorban is arra a lakosságra birnak fontossággal, mely azokat az adatokat szolgáltatta. Érdekes tudni, hogy fogyott, vagy növekedett-e a lakosság száma, ami hű visszatükrözöttöje az állapotoknak,

melyek azokat 10 év során előidéztek. Ép ezért és ebből az okból tisztetettel kérjük egy a csáktornyai, mint a perlaki járás tisztelt jegyzőit, sziveskedjenek a jegyzőségeik területén konstátált népszámlálási eredményt velünk közölni, hogy azokat nyilvánosságra hozhassuk. A szaporulaton kívül nagyon lényeges, hogy hány van távol s leginkább hol tartózkodnak azok?

— **Meghívó.** A Csáktornyai Szépiítő Egyesület közgyűlését vasárnap 1911. évi február hó 26-án esti 5 óraker tartja meg, melyre a t. lagok ezúton is meghivatnak. Morandini Bálint elnök.

— **A kötelező koronaszámítás.** A képviselőháznak Lukács László előzőgyimnizster törvényjavaslatot terjesztett elő a kötelező koronaszámításról és a 2 koronások veréséről. E szerint az egykoronás és ötkoronás érmeiken kívül kétkoronás ezüst érmeik is kerülnek forgalomba. Továbbá a magyar szent korona országainak egész területén a kereskedők és iparosok a közönséggel szemben csak a koronavértékben való számítás használhatják. Tilos ennélgyova más, mint a koronavértékben való számítás használata ajánlatokban, számlákban, jegyzékekben, számadásokban, árjegyzékekben, hirdetésekben s a nyilvánosságnak szánt egyéb közleményekben, továbbá kirakatokban, üzlethelyiségekben, kiállításokon, vásárokon és hasonló alkalmakkor. Aki a tilalom ellen vét, kihágást követ el és az illetékes járásbírósa 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel bünteti.

— **Megégett gyermek.** Ismét egy kis gyermek áldozatul esett a szülők vigyázatlanságának. Ezúttal Nagy Mari muraréthati 6 éves lánykáról van szó, aki e hó 10-én állólilag a cserépkályha mellett oly éges sebeket szenvedett, melynek következtében következő nap, dacára az orvosi segítségnek, nagy kínok közt kisenvedett. Édesapját, Nagy András grófi bérest feljelentettek, mert a hivatalos eljárásnak a dolga kideríteni, hogy halálalért ki a felelős?

— **Anyakönyvi kinevezések.** Zalavármegye alispánja a muraszentmáriai anyakönyvi kerületben Grosch Jánost, a muraszerdahelyibe Kaczun Ignácot teljes hatáskörrel, a kisszabadkaiba Czumpf Lajost korlátolt hatáskörrel anyakönyvvezető helyettesé kinevezte.

— **Köszönetnyilvánítás.** Csáktornya előjárósága a Csáktornyai Takarékpénztárnak azért, hogy a tüföltö-egyesületnek 100 s a kórházalapnak 300 K-t szavazott meg, hálás köszönetet mond.

— **Muraköz elcsatolása.** Muraköznek egyháziilag való hozzátartozandósági ügye megint napirendre került. Mindenki érzi a vármegyében, hogy a legtermészetellenesebb kéttakóság, hogy Muraköz, amikor politikailag az anyaország integráns része, ugyanakkor egyháziilag a horvátországi zágrábi püspökséghez tartozzék. Ennek az érzésnek a törvényhatósági bizottság is kifejezést adott, amikor mult heti közgyűlésén Muraköz egyházi kérdésével foglalkozott s az alispán előterjesztésére egyhangulag elhatározta, hogy a magyar kormányhoz intézendő feliratban Muraköznek a zágrábi püspökségtől való elszakítását s a szombathelyi püspökséghez való csatolását sürögösen kéri. A közgyűlésen már a kész memorandumot olvasták tel, melyet a vármegye képviselői egész terjedelmében nagy lelkesedéssel elfogadtak.

— **A gimnázium ügye.** Csáktornya közönsége tudvalevőleg feliratot intéz a kormányhoz, amelyben Csáktornya részére in-

ternátussal egybekapcsolt gimnáziumot kér. Ez a mozgalom már nem magának Csáktornyanak az ügye, de belevonják abba nemcsak Muraköz két járását, de a szomszédos alsó-levendvai és letenyei járásokat is. A felterjesztendő felirathoz egy nyilatkozatot fognak csatolni, melyt a 4 járás összes községyei aláírnak a célból, hogy Csáktornya gimnáziumot kapjon. A nyilatkozat következőképen hangzik: Alulírottak a legmelegebben csatlakozunk Csáktornya községyének főgimnázium felállítására irányuló mozgalmához. Egész Muraköz fontos érdekének, a magyarsággal való egybeforrásnak és saját boldogulásunk lehető eszközének valljuk e cél megvalósítását. Tanulni vágyó gyermekeink természetes második otthonának tekintjük Csáktornyát. Itt ismerőseink vannak, megérik nyelvünket, sokan ide járunk templomba s itt szereztük be és cseréljük ki gazdasági szükségleteinket. Szerencsénknek, a magunk és gyermekeink nagy könnyebbségének tartanók, ha középiskolai oktatásban Csáktornyán részesülhetnének. Szívvel-lellekkel könyörgünk azért mi is Csáktornya kérelme kegyes teljesítéseért!

Szegény gyermekek felruháztatása. A kotori tantestületnek dícséret érdemlő csendes és utaltör működésséne ismételt tanujelét látjuk azon, habár csekély anyagi — tekintve a sok szegény gyermeket — de annál több erkölcsi sikerrel járó eredményben, melyet a múlt év karácsony előtti napján az iskolás gyermekek és óvodások által előadott pásztortjátékkal elért. A 40 K. 76 f. tiszta jövedelmét, a tantestület, a ruhakészítőket legjobban nélkülöző szegény gyermekek segélyezésére szánta, mely összeget az iskolászek 28 K. 64 fillérrel pótoltt s így 9 rongyos gyermek meleg ruhát és lábbelit kapott. A jó-szívű adakozóknak, akik az irlgalmasság cselekedeteivel, melyet ársztoltak a szegény gyermekeknek, legszebb jutalma a hálás köszönet, melyet a szegény gyermekek már most örömmel szívvel és könyves szemekkel nekik jó tettükért mondanak.

Felülfizetés. A tüzoltó bál felülfizetési sorából sajtóhíba folytán Heilig Jozsef 3 koronás tétele kimaradt melyet ezuton igazitunk helyre.

Orvvadászok harcban. A szentrókusi grófi major határában már régóta észrevetltek, hogy a vadállományban orvvadászok pusztitanak. Végre csendőrségi beavatkozást vett az uradalom igénybe, hogy az orvvadászokat kézrekerítsék. A felderítő kísérlet a napokban történt, mely két orvvadászt juttatott a büntető igazságszolgáltatás kezeibe. A csendőr járőr két tagból, Hegedűs István őrsvezető és Roznik Vendel csendőrből állott, akikhez a major részéről is többen csatlakoztak. Az egyik orvvadászt, Kovács György muragárdonyi lakos személyében, már este 7 órakor kézrekerítették, a másik, Baczingér Antal, azonban megmenekült, de következő nap Muragárdonyban hurokra került. Míg Hegedűs István ezzel a két orvvadászsal elfoglalva volt. azaltal Roznik csendőr az erdőből a mezőre ment, hogy körültekintsen, miközben véletlenül 4 orvvadászra bukkant, akiket üldözőbe vett. Ezek azonban szembeszálltak a csendőrral s kétszer egymásután rá is löttek, de találás nélkül. A csendőr is rájuk lött, de hogy tett-e valamelyikben kárt, még nem tudni, mert az orvvadászok lövöldözés közben kezeiket oldották. A kézrekerített orvvadászok a menekülőkről mit sem akarnak tudni. Ugy látszik, mindenik csoport a maga szakálára dolgozott. Ők azonban beismerték,

hogy több ízben vadásztak a gróf erdejében. Az orvvadászokat letartóztatták.

Halálozás. Mint részvétellel értesülünk Csáktornya egy régi iparos Meider Márk messzáros tegnap délután 2 órakor életének 73 évében hosszas szenvedés után elhunyt. Övegye, 4 leánya, 3 fia és kiterjedt rokonság gyászolja. Ma délután fél 5 órakor helyezik a helybeli izr. temetőben örök nyugalomra. Béke hamvaira.

Mezel tűz. Dobrovics György és Vidovics György bányahegyi lakosok Skvorc Ignác ugyanodavaló lakos kukoricaföldjén 35 kéve kukoricaszárat gyújtottak meg, melyet teljesen elhamvasztottak. A lobogó lángtól azonban a közelálló cseresznyefa is lönkre ment. Skvorc Ignác a tetteseket a kir. járásbírósnágnál feljelentette, mert a tűz által neki 100 K. kárt okoztak.

Fatolvajok. A kemény hidegben bizony megdzsmálják az erdőt azok is, akiknek ehhez jusuk nincs is. Persze, hogy az illetők kihágást követtek el s bírói ítélszék elé kerülnek. Így jártak Novák József, Lovrencsics Károly és Troják Ferenc kedveshegyi lakosok is, akik Zadravecz János mikszavári s Kocsic Katalin, Vidovics Imre, Stroh János, Teréz és István nyírestalusi lakosok, akik a csáktornyai grófi uradalom kárára gazdáik erdőből fát loptak. Mindnyájan átadattak a csáktornyai kir. járásbírósnágnak.

Merénylet a fináncok ellen. Zámoda Ferenc globokohgyi suhanc különösen bátor legény lehetett, hogy még a fináncokat is meg merte támadni. Megcselekedte ezt e hó 7-én fényes nappal, persze lesből, amikor Szekesák Vince és Hetter Mátyás stridovári pénzügyőrökre rálött, amikor ezek rendes portyázásukat a stridovári határban végezték. A lövések szerencsére nem találtak, de Zámodat elfogták i így felelni fog nemcsak a merénylet miatt, de azért is, hogy hatllövetű forgópisztolyt tartott engedély nélkül.

Aszfalt. Csáktornya képviselőtestületének az aszfalt lárgyában hozott határozatának s az ebből kifolyólag alkotott szabályrendeletet a vármegyei törvényhatósági bizottság folyó hó 14-én, folytatólag tartott közgyűlésén, némi csekély módosításokkal helybenhagyta. Ennek következtében a főlebeztést is elutasította.

Halálos verekedés. A petesházi határban, a muramenti korcsmában, e hó 5-én zene szólt, mely még a muraszerdahelyi Mönicz Ferencet is táncba szólította. Ivás közben azonban összeszólalkozott Holczmüller József petesházi legénnyel, amiből verekedés támadt, amelynek folyamán Holczmüller Möniczet karon szurta. Mönicz Ferenc dacára az orvosi ápolásnak e, hó 16-án elvéréz következtében kiszenvedett. A halálesetből kifolyólag szükségessé vált boncolást dr. Schwarz Károly törvényszéki orvos és Kovácsics Ferenc dr. járási orvos végezték.

Csalás. Az idén a takarmány repámag áru árvendés módon igen jutányos, ugyszólván a tavalyi áraknak harmadrészeért kapható a legmegbízhatóbb minőségben is. Dacára ennek, — mint értesülünk, — sok ismétlődő vidéki kereskedőnek Morvaországból, Bisenzből szállítanak csekély értékű repámagot. Köztudomásu, hogy ott Oroszországból került csiráképtelen maggal keverik a jó csiráképes repámagot és ezen keveréket eladják kereskedőinknek, kik ugytládos módon ismerek e dolgot. Akik tehát meg akarják magukat kimélni a későbbi nagy kelemetlenségektől, saját érdekükben cselekszenek, ha a nekik Bisenzből szállított repámagot, mielőtt elhasználnák, — alapos csirázási próbának vetik alá.

Agyonlőtt kutya. Mihalek Ferenc gibincsáki lakos házörökutyáját Golub Antal stridóhegyi lakos agyonlötte, mert nyitvaha-

gyott konyhájában az ott lógo szalonánnat enni kezdte. Mihalek ezért Golubot feljelentette, mert azzal, hogy kutyáját agyonlötte, neki 100 K kárt okozott. Golub nemcsak ezért ad számot, hanem azért is, mert engedély nélkül fegyvert tartott a háznál.

Agyonlötötte a fa. Sántli István robádihegyi 77 éves lakos e hó 10-én fát fűrészelt az erdőben. Amint azonban a körülbelül 15 m. magas bükkfát kettéfűrészelte volna, az rája szakadt s a szerencsétlen öreg embert nyomban agyonlötötte. A ledült fa mellkasát roppantotta meg, amitől Sántli ki is szenvedett.

Csalás. Jacec Jakab zalaujvári mák-virág a nagykanizsai ügyészsegnek feljelentett, mert Prasec Imre novavérszi s Habos Pál murakirályi és Pfeifer András szepetneki lakosoktól 117 K készpénzt s egyéb érték tárgyakat ravasz módon kicsallt.

A Vasárnapi Újság február 19-iki száma az Izabella báról fölvet pumpás magyaros mozanatokat, azok részvevőivel, nagyon érdekesen mutatja be. A többi képek a Magas porta égerséről, a zalaegerszegi Csányi-szoborról, a tátra-lomonczi téli sportletről s az ott felállított új drótkötél-pályáról, a Panama-csatorna építéséről, a new-yorki nagy robbanásról stb. között képek. Szépirodalmi olvasmányok: Rákosi Viktor regénye, Balla Ignác novellái stb. Egyéb közlemények: csak a bécsi Rothschildokról, Alexander Bernát színházi czikke, tárcaczikák a hétről s a rendes heti rovatok. A Vasárnapi Újság előfizetési ára negyed évre öt korona, a Világkrónika-val együtt hat korona. Megrendelhető a Vasárnapi Újság kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám).

Szerkesztői üzenetek.

Kiváncsi. Ön kérdezi tőlünk, honnan van a »február« elnevezés? Válaszunk röviden a következő: Az ókori Rómában abban a barlangban, amelyben a mondabeli anyafarkas Romulus és Remus táplálta, az óvadáló néptörzsek Luperkusnak, a nyajak istenének, bakokat és kutyákat áldoztak. Ezek börtének egy része a papok százbakait apró darabokra s ahová csekély a százbakait bűtöket, ott véte-mények szerint áldás fakadt. Ilyen felolozással aztán végig járták egész Rómát, ami az akkori felolozás szerint az új esztendőre biztosított az istenek kegyelmét. Miután a bört-szűletet február-nak hívták, erről a hónapot is februárnak nevezték el.

V. S. Bányavár. A célozatosan a lap kiadóhöz beküldött cikkfejt semmiféle alakban sem közölhetjük, mert mi nem a petroleumfuras körül való eljárást ismertettük, hanem egyszerűn azt hoztuk nyilvánosságra, ami a bányajáras alkalmával szóba került. S hogy ott, nem ugyan aktaszterűleg s így hivatalos keretben, de privátbeszélgetés közben a lapunkban közölt dolgokról szó volt és ugye és abban az értelemben, ahogy ezt lapunk hozta, az kétségtelen; mert mi azt egy föltétlenül hiteles forrásból merítettük. Elhisszük, hogy Önnek abban igaza van, hogy a furás a multban másként nem történhetett, mint ahogy megtörtént s hogy a furás jó volt, továbbá, hogy a grófnak is tudnia kell a furási vizorról, mert utána az illeték negyed-évenként megfizette — viszont azonban mi nem állítottunk gyszerlen regisztráltak. Ha mesébe való dolgok állottak azok, akitől hírtünk eredt, az nem a mi bűnünk; mi azt egyszerűen csak leprodukáltuk s azt Önnek nem áll jogában kifigurálni.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmét telhívni, miszerint: farsangi cikkekben nagy raktárt tartok: u. m. bái cipők, kezyűk, ingek és nyakkendők legyűzők, fejdíszek művirágok, echarpok stb. állandóan raktáromon kaphatók.

Egyszermind a n. é. hölgyközönség szives tudomására adom, hogy kézimunkákban ugy az összes anyagok valamint megkezdett dolgokban nagy választékom van.

::: Vidéki szives megrendeléseket a legpontosabban eszközök: :::

B. pártfogásukat kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Kelemen Béla

férfi- és női divátáruháza Csáktornyán.

!! Nagy női kalapraktár !!

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Pređplatna oćina je:
Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broj koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastik
STRAUSZ SÁNDOR.

Kamo s novci pred smrt?

Vu ovo zimsko vrćme, vu februaru i murciusu osebjano, smrtna kosa brez prestanka kosi. Umiramo mladi-stari jen za drugim kak muhe, i pokrije nas hladna grudica zemlje u dubokom grobu. Spotim se vu tih dnevih kositbe smrtno na ovaj vers narodni iz Mikšavara:

»Lastavica kad odide,
Opet dojde vu naš kraj,
Ali ćlovek kad ga dnesu,
Nega nigdar već nazaj!«

Oni koji su ostarjeli i pridelali si ćrez život lepši imetek steška mislijo na ovu reć »nigdar nazaj!« Žal im je ostaviti zahman sa žubkim znójim skup spravljeno blago! Nu i tomu jega vraćva i pomoći! Spomećnek si je vnoći ter vnoći kevicećno postavil, jer je od blaga svojega nekaj ostavil vu dobre cilje na hasen celomu ljudstvu. Takvi dobrotvori navek živiju vu zahvalnoj uspomeni odvetkov kesneših. Fundacije ostaviti za dobre namene, to je najboljši spomećnek ćloveka, već vreden neg mramorni kamen nad grobom sa zlatnimi natpiski.

Naši medjimorci jesu od negda imeli navadu od sviška svojega ostaviti peneze na altariju, za kevicećne meše, pak za cirkvu ili oltar, da se obnovi i popravi, a nešteri jakši mešoniki jesu ostavljali fundacije za pomoć onim, koji svoju decu za popa školati podufali se jesu. To je sve dobro. To je vredno hvale i dike. Ta šega nej i nadalje ostane med nami.

Ali ja sam sloboden spomenuti ovo: Cirkve su nam fala Bogu prilićno vredit ćrez celo dićno Medjimurje. Nije nas sram z

našimi farnimi cirkvami osim morti jedne ili dve. Ali vnoće su nam škole puste i siromaške, brez kapitala, brez potrebnih dendenes spravah, mapah, knjigah i drugih pomagalah navuka. Zakaj na školu se nišće ne zmisi pri smrti svojoj? Zakaj njoj alduvati neće onda, kad želi nekaj dobrog a Bogu povoljnoga fćiniti za prošćenje grehov svojih vu teštantu! Lepšega i bogu povoljnšega dendenes nemremo stvoriti, neg da se pobrinemo za siromaške, neobskrblene škole, gde nam naša mila deca i vnukeci i vnukice saki den ćrez 6 let boraviju i vu mladosti svojoj navuk dober vu sebe jemljeju?

Nešći bi rekel: »Naj se orsag brine za školu!« Oh to je trdog srca grešno oćituvanje! Orsag rad vćini kaj more, on zida škole i potpira potrebne, ali on ima i prevelike druge skrbi: vojsku, morsku ladje, ćinovnićtvo, sudstvo, duće osaćke i druge gospodarske potrebe. I mi pojedinci prigritimo školu, tu vernu sestricu mlajšu matere cirkve.

Vu tom poslu nej nam naprvo hodiju duhovniki. Koji kaj ostavlja za sobom, da mu blago nećzine i neprepadne, kak da bi ga zemlja pogutnula, nego da dober del školam i za nagradu marljivim navučiteljem podeli. Sigurno si stim diku pred Bogom i ljudem povećsuje.

Za duhovniki nej nezaostanejo premoćneši starci na smrtnoj postelji! Treba vu teštantem postaviti:

1. Toj i toj školi aldujem 100 forinti.
2. Tomu i tomu vrednomu skolniku 100 forinti.
3. Školskoj deci za fundaciju nagradnu 100 forinti.

Ako budemo tako se hapili vumirati vu Medjimurju, s takvimi teštantami, ej, za 10 let nebude sela pri nas, gde nebi bila prelępa, gizdava, prestrana, obskrblena kršćanska škola i zadovoljen, srećen, za decu goreći i navdušeni učitelj!

Ov moj glas nadam se da nebude »glas kricećega vu pustinji.« Jer srće vaše nije pasto, nego lepi rožni vrtec ljubavi k dećici drobnjoj.

»Muraköz« naše novine budu rade zapisale saki glas, ako se što plemeniti najde da na smrtnoj vuri zmisi se siromaških naših selskih škola!

Bog pomozi! Purics Lukács.

Navuk od socijalizma.

IV

Vu taboru socijalistićkom.

Uzmimo si ćas nedeljom popodne i hajde jemput bar da pohodimo vu jednoj birtlji ili rakijašnici socijaliste, da ćujemo njihove nakane; njihove programe. Piju spiritusa, pljuckaju po podu, psuju i prokljuju jen bolje od drugoga. A onda se jen zdigne na stol i počme tolmaćiti: Draga braćo! Mi išćemo, mi zahtevamo, da se osebni posjed nad zemljištem, rudokopom, ljevaonicam, sumama, orudjem mašinami preobrne vu društveno vlastnićtvo, vu socijalistićku produkciju! Zakaj bi nešći imel ćudaj zemlje, a drugi malo ili nikaj? Zakaj nešći ima stroje i fabrike, a drugi su tamo sluge begkućnici? Sakomu treba sve zeli kaj ima, i prek dati orsaćkoj oblasti vu ruke. Orsaćka vlada bu onda jednako svakomu pojedincu dala dosta pravićnoga posla

Raztręšeni starošina.

Spočetka 19 . . . — toga fašnjaka — tak povędaju — su se vu Graditevcu na velike svatbe pripravljali.

Finoga junaka poslaniki došli su k gazdi Martino i oprosili njegovo mlado, jako i snažno kćerku Lujziku. Kada je dievojćica vrlih gostov želju saznala; oći su njoj se plamnule, obraz zaćerlenil i počela je vogla od lepoga firtona cupfati.

Ozbiljen i pameten oćec je odmah previdel, da se njegova kćerka toj naprvo postavljenoj želi nć protiviti, dapaće je sasvemu vesela, — privoli je s mamom skup k tomu sevežu, koju dozvolje je Lojzika stomać blagovęštjem potverdila:

— Oćem ga! . . .

Povjereniki su se na taj vugoden odgovor razveselili i da na srećnim uspjehu njihovoga poslanićtva zadovoljno viest Tonćeku odnesti moreju; odmah su prešli na pouzđano razgovarjanje. Takov ozbiljan oćiteljski aktuš nesme na suhoma vu glublinu pozabljjenja prepasti, zato su mama s lepim, belim stolnjakom hitro stola pokrili;

a kćerka pako svojom fletnoćom i sposobnostjom je pokazala dojdućo, skrbno i vrlo gazdarico. Kada se dva triputa obrne i stol je bil pun s tećnom hranom i finim napitkom. Po kratki večerjici dojdeju pipice napre i vu velikem dimo, za tri kracere paklecah, jeden drugoga nazdravljaju, dobro želju, obinjavaju i tak okolo dvę vure već jeden drugoga kušujuje.

Od toga ćasa je ov, drugaći uvęk miren stan, zbudjeno glasen postal, kak da bi bil vu pogibelj jeruzalemskoga porusenja bil opal. Nę samo iz sobe, kuhnje i kćeti je moralo sve vun, nego i iz najž je doli zvandrala starinska, zmoćna posuda. Pohiztvo, kuhnjinska sredstva, sve je ležalo jeden na drugem. Zdelnjak je na jedno staro vrbu preslonjeno omedlęval od previše jakoga i ćistoga zraka. Metla se je od veselja vu vapneni-skav zruhnola a lićalka pak vu zadje. S najvećšim trbućom lonec se je poleg jedne prostrane ranjle nę zato smejal, da njoj trećja noga fali ili, da se posle dugoga sužanstva opet zelja i mesa dobro najesti i stopiti more, nego sigurno zato, kak se bude netko privaril, kada za

pranje red na njega dojde. Pri hizi je svakomu bil posel odredjeni; stara mama su posudu prali, zato su juš pervinstva tomu zmoćnomu loncu prikazali. Primeju ga za vuhu, ali gledi ćudu . . . vuhu se spol trbućom vu ruki stare mame podigne, a lonec kak s vtrgjenom lalovkom besno gleda na staro mamu.

— O jahal ga . . . — nę . . . I glejte, glejte! No kaj bu ve?

Nato zaćudjenje su se svi skup zbejžali i konterenciju držati. Na skupno odsudu je lonec nazadnje za kuruznjak odletel, gde se je na bahini sav restepel; na žalosten glas širom letećega ćerepenja se ranjla tužno na šepavo stran prehitila. Radi ove neprićlike je posel nę stal. Ranjlo su na kometo s falat ciglom podprli i da od žalosti i ona nę pukne, kak pokojni lonec, posasili su kre nje jednoga mlajšega, i tak se je vu kuhnji na kameni i vu pećnici sve veselo cvrlo, kuhalo i peklo.

Pećene kokiši, strukli, kolaći, bidri su jeden za drugem vu kćet vandrali, svem milem gostom na krępost. Jeden na pelicu, drugi na ladicu; kokoš na lagev, vu kojem

i nagradu, za sve se bude jednako skrbela i jednako svim ravnala!!

— Tako je, živio! kričiju socijalistička braća. Privatni imetek je kradja! Dolje s imučnici!

A govornik dalje tolmachi: Izborno pravo mora biti sveobće! Svaki državljani, muž tak kak i žena, čim navrší 20. godinu, ima pravo glasovati. Po tom budemo mi socijalisti i siromaki postali pri gospodari nad celim orsagom i njegovim blagom, jer nas je brezkraino već na broju neg skolanih ljudih, inteligencije. Tak bude onda sve naše, i mi sikam samo svoje ljude postavimo za ravnitelje i činovnike i ministre!

— Tako je! živiooo! klikću još zmožeše braća! Sve bu naše, to bu život! Jer nas je najveć na svetu! Mi smo najkšši!!

A govornik dalje sve bolje razburjeno nastavlja: Mi hoćemo da damo našemu ljudstvu vu svem slobodčinu! Ponajpredi pak vu ljubavi žene. Ženska i moški su navek do smrti slobodni, nikšni hižni zakoni ih sakramenti nebudu nas vzeći, vu robstvo! Hižnog zakona kakti nepotrebno ga zabićujemo. Svaki si nek tam najde veselje i zadovoljštinu telesnog užitka, gde si gda hoće. Nikoga nej nebudu briga, kak što skim hoće živeti i kak dugo.

— Živioooo! zžžžjeno klikću socijaliste! To je ono pravo!

Hodi sim, svalerko, ti buš od ve moja, a babu svoju budem još denes potiral s hiže... zabruna jeden »brat«.

A govornik dalje razlaže iz stola: Deca naša su nam prevelika skrb na starešem! Orsag mora sako dete vu svoje hiže zeti i odhraniti jih, kak najbolje zna. Mi imamo drugih brigah, neg da si glavu razbijamo, kaj bumo s decom, kaj bumo od njih storili. Preveć ih je, neka se država za nje postara!

— Tako je, kriče socijaliste, šta nam treba punu kuću prdešov, nek ih nosi država vu svoje štale, i nek se stara ona za nje!

A govornik se još bolje vužgal govoreći dalje:

Napokon netrebamo mi vere vu Boga! Nam ne treba deset zapovedih božjih, mi ne nucamo nebo niti pekla, popa niti cirkvu, mi hoćemo živeti po svojoj slobodnoj

volji; a nišči nema juša da nam od kud god kakve zapovedi donasa. Kakve meše, poste, lukno, popa. I brez sega toga lahko budemo ziveli! Bog neka ostane gde je nad zvezdami gospodar, ali tu na zemlji smo mi gospodari!!

— Tako je je! urlikaju socijalisti, svi žarki od špiritusa; govornik doli stupi od stola, muzika zaigra, ples počme, a mulatovanje trpi do bele zorje vu pondeljak.....

* * *

Ovo je onda program socijalistov? To daklem hoćeju ovi vikaći, ovi razvratnici? Zatim ide nezadovoljno ljudstvo? Em je to strahota i grehota! To je ludorija, norost i pekel na zemlji!! I nam je teško gledati tolike nevolje radnikah i seljaka i obrtnika. Ali ovak nećemo! Mi držimo, da privatni imetek sakoga pojedinca mora se poštuovati. Marljivo kaj zaradi i pribavi si, to nesme lencina i pijanica rastepsti! Mi ženitbeni već muža i žene visoko cenimo i nad sve prestimamo. Hižni zakon mora ostati sveti, čisti, stalen i nerazvećiv! Mi nadalje decu nedamo iz svojih rok, deca su plod naše slatke ljubavi, deca nej ostanaju vu familiji, pod očinskim krovom. Mi i Boga poštuovati hoćemo i njegove zapovedi držimo za najboljši i najsigurneš put srećnoga i zadovoljnoga života i blažene smrti! A cirкви, koja nam nazastaje uzgaja vu plemenitom navuku, jesmo i ostanemo verni dok je života vu nami.

Kaj anda?

Dobro bude ako poglednemo i vu drugi tabor socijalistov, a to su kršćanski socijali. To većinimo drugi nedelju.

P. L.

(Drugiput dalje.)

KAJ JE NOVOGA?

— **Imenovanje.** Kr. ug. ministar od financije je Prekopa Vilmoš perlakškoga, od državne blagajne nadzornika vu IX platežni razred u 3-im postupnosti imenoval.

— **Zaruki.** Laky Jožef od csakotornyaiske južne željeznice činovnik si je zaručil Korpitsch Annuška gospodjicu. — Deutsch Jenő mjestni krećmar si je zaručil Scheyer Katica gospodjicu u Zalalövö.

— **Umiranje.** Brandl Šalomon mjestni bivši trgovec je tekućeg meseca 10-ga dana

u svojim 79. lćtnim dobi umri. Za njega udovica, 11 diće i veliko rodbinstvo tuguje. U prošlim nedelju pred poldan od 10-1 urinu je bil spreod. Nek počiva u miru Božju!

— **Nevjeran inoš.** Terstenjak Alajoš tekućeg meseca 12-ga dana je svoju gazdaricu, Šandor Teréz dravavašarheljsku pekaricu izvkral. U jednim nepazljivim trenutku je ov fajni inoš gori trl ladicu, i iz nje 28 kurun gotove peneze vkral. Med skoenje su ga vlovili i sudu prekdali.

— **Grubjanski rod.** Škvorc Gjórgi dravamagjarodski stanovnik je u Mikšavaru, na Novak Janoša stanun med svadjenje Novak Tamaša, lamošnjega stanovnika s jednim gorivodrevjem tak u glavu vuđril, da od toga je Novak Tamaš ne samo se oranil, nego črez tjedne je moral u posteljli ležati. Škvorca su pri sudu najjavili.

— **Vjenčanje.** Višnjei Janoš felsőmihaljalvaiški notariuš denešnjega dana poslie pođne drži svoje vjenčanje s Hirschsohn Margit Gizella gospodjicom u Murašiklošu vu farnoj cirкви.

— **Nutrikćenje.** Pintarić Ferenc liigetfalvaiški stanovnik je u minućem mesecu 21-ga dana Zličar Jožef rackaniziskomu stanovniku u sobu zatvoreno stoliku s jednim vilijom gorivtril, i odonut 17 kurune vkral. Za njegovoga zloćestoga čina bude u Nagkaniži pri sudu moral računata dati.

— **Pivnički tolvaji.** Kerman Pal vincer i njegva supruga i ovi brat, Minarić Jakab su črez pol leta po prilici četiri hektoliter vina spili. No, to je neć takvo dićlo, kaj bi moral človek karati, to samo ono kaže, da ovi dva strici, i strina jako dobroga požeraka imaju. I ktomu još i ono se vidi, kaj ovi rajši pijeju vino, nek medicinu. Pitanje je samo to, od kuda su vzeći to vino? Velika šterćija je sada po čielim svijetu, svi se tužimo, da nega penez, kuruznjaki su prazni, vrbaci se nam norca de!aju; drvo, hrana — bormeše je jako-jako draga. A vino, no bolje, ako človek niti ne misli na vino im s dvěmi kurunami nek se niti ne spravimo u krćmu, tak je drago vino, i poleg toga ne dobimo pravo, nego kršćeno vino. Srećneši su bili gori poimeñceni, ar oni su dobro, rizling vino pili zabadavo, brez platenje. Naime Kerman Pal

se je — legradjan, — sasvem spuntal otom, kak vupa ta bezobražena kokoš još ve ober njega prhuntati, kada je on odredjeni nato, da on svakojaćko kokoš i s njom skup svu, vu klět odvandrano kompaniju polejati mora.

Oštro oko dobroga kuće gazde je to nesrećo odmah opazilo i da s desetaka obrreći nekak doli neć frukneju, odmah je žilo odprl i suvišna vrućina — legradjana — je vu žedje poliče s curela.

Vutom-toga se je hiža sa povolnim gostima na punifa i vu velikom metezu zrelih i nezrelih glasov čuje se na vullici krika—vika, hajuškanje.

— Ideju — receju japa mami, koja si s šurcom znojnati obraz hitro zbriseju pak — kakti dobra mati, hitro Lujziko pogledneju, jeli je vu redu. Napuni se dvor, soba i med ovom množinom outer stupiju starošina Martin s mladencom.

Martin, pripoznata glava, fini govornik, sve lepo vredo složi; nazdravi otca i mater i sve koje patri, pak tak lepoga govora spusti, da su svi zabezpečeno poslušali. Zatim se odpraviju na najvažneši put.

Posle zdavanja došavši dimo, starošina Martin podigne reć na govor. No toga je bilo treba poslušati. Selina Martina vugodne nazdravice su muštardine zinice prama tomu zmoćnomu govoru, koj je vu zraku lćsne sobice zdrhtnul. Nato je sledilo vno, oduševljenih Bog poživi i takva dobra volja, da su stareši dečki cigarećline pak masne čike vu vusta malih dećakov povtikali, od česa je tćm još za tjedan dni hućo postajalo. Žene su se sa mladencom zabavljale; mladenec se s japom i kumom dištrahoje, starošina staro mamo obinjava.

— Dečki igrajte! — Nato ozbiljno zapoved Remož zabrundaju po svojem dobroglasnom bajžu, cimbalas prebeži črez svoje fine cimbole, šipos zaferljuži nekoje Fistrille, kontraš s lćvom rukom nacukava loćeca po žicah; nazadnje dojde Balaž predjar, stisne goslice pod bradu i zasvira takšno lepo poljku, da su ne samo vu sobi i kuhnji počeli plesati, nego i dečki na dudi, koji su vćčanjaka doli jemali.

To je tak lepa familiarna svećanost i priateljna, vesela zabava bila, kakva se malo

gde pripeti, pak zato su podvećer i ovidi dolazili nepozvani gosti po stari navadi, pod obloke, koji su pri tom veselju nedužni i mirni delnici hoteli biti. Vzemaju si juša, da svojem veselju, zadovoljnosti ili zlovolji i oni, po svoji segi izrazu dati moreju.

Tak je vrćme vu miro Božjem i veselju prohajalo i polnoćka se s velikimi koraki približava, kada starošino najvažneša služba terši. Kroz oblok se vidi, da se starošina Martin nato pripravlja, nabira si lepe misli s kojimi oće mladenko spritcati i poslušateljem žuhke suze s oćih sprešati. Dvanajsta je sad vura. Vu najlepšem veselju, tancu, razgovaranju zruši pri vratu, — za kuruznjakom počivajućega velikoga lonca vrukov-vruk-, kojega je ista sudbina dostigla; zatem zazvonči lonec, onda dojdeju glive na koncu smeh. Starinske navade ta smešna ceremonija dovršena, dojde glavni aktuš.

Sada se stane starošina Martin, malo si grlo zrašpa, mustaće si levo i desno natlegne, s nogom malo poštrpće i počne:

— Dragi japek i mila moja mama. —

vinceller i njegvi drugi dva pajdasi su po male mere iz Stefan Ferenc udovice na vargahegu stojece pivnice vino povkrali, i tak se je vezda vanvedrelo ona ciela stvar da zakaj fali iz lagve vino? Od bratve do vezda po prilici 336 liter vino su odnesli kojemu je ciena 255 kurun. Ovi fajni stici su i Poje Antalovu vino vkrali u ovi pivnici, njemu je kvar samo 60 liter. Bormeš, rizling vino se daje piti ne samo Kermanu, nego i drugomu; samo to je pitanje, kak dojde k tomu clovek?

— **Pod ledom.** U prošloj nedelji poslie podne se je nesreca pripetila u Keszhelju na Balatinu. Vezda, kada je Balatin na debeloma zmržjeni, od varaša mladi ljudi veselo se sklizaju, ali pak drvenogapasa tiraju, koj se na ledu brzoma dalje skliza. U nedelju poslie podne doli je išel na led i Böröc Janoš tiskarinoš. Na takvo mesto je došel, gdje je led ne bil na dostig tvrdi, ali pak mortig je bil razpočeti, jer pod inoša se je led polri. Böröc se je skorm pod led vtunul, kada je za njega Kišs Lazzló od gospodarstvene akademija slusatelj skocil i njega iz vode van vlekeli. Tiskarinoša je dolislekel i na novi život haril. Batrivomu slusatelju su kraj Balatina šetajući ljudi bučno »eljen« vikali.

— **Vkradjeno sěno.** Žiga Janoš i njegvi brati, Ferenc i Béla, zalaegersegiški stanovniki veliko šterciu su imeli u bugelaru, tojest, penazi su njim falili. Kaj si budu nekaj sebi pomagali, vkrali su od Keglevič Gjörgja sěno na kerečenijskoj pusti, i to su onda prodali za tristo kurun. Žiga Janoš, koj je u ovim dielu majstor bil, su vlovili, i cieldo družtvo k sudu prečk dali.

— **Kralj.** Kak smo u naših novin vu prošlim broju pisali, naš kralj je sada u Budapeštu. Njegov veličanstvo se je prošle nedelje u redovitom vriemenu, v jutro ob peti uri gori stal. (Kralj se uvijek jako za ran stane, i za ran se legne doli.) Onda je u svoju radionicu išel, gde je ob šesti uri zajtrekuval. Ob osmi uri je poslušal od Paar i Bolfras vojskopomoćnike prijave i ob jedenajsti uri je tiho mešu slušal u gradski kapelici, koju je Kanter Karolj optaplebanoš služil. Vu oratoriumu su z vun kralja Izabella i Klotid nadhercegice nazoćni bili. — Kralj je u pondelek poslie podne ob trifertalji jedni uri u budaiskim kraljski palaći u

Svi dojdeju na red jedan za drugem, suze kvapljeju, kum posluša, kada dojde on na red. Govoro je konec-kraj, a kum je vun ostal. Vanjski gosti počneju vuni pod obluki, vikati. Kum sav uzrujen natom, da on nije vreden toga, da se vrhu njega starošina spomene, osebujno pako na vanjski larmi, misleći da to njega patri; vzeme si bajko, pak ode.

Vani se srdito med dečke zmota, pak eto ti ga na, paprika je gotova. Tak se čuje, kak da bi bundu prašili. Hitro se sbežiju i mednjimi ozbiljen starošina, da reda naprav; ne ruisleći na to, da je on nehotomice zrok taj pataliji. Vu kmici tak veselo ide to klopanje, da i po glavi i hrbito starošine Martina opadaju nekvi težki vudarci.

Martin pobegne v hižu, dečki širom, pak nastane za jeden hip noćna tišina.

Vu drugem hipu Balaž vudri vu čardaš.

Staro, malo sve pleše, a starošina Martin si s kiselim obrazom popetavlja lubanju, lakte i ledja.

vrću kroz pol ure se šetual. — U sriedu poslie podne ob šesti uri je velikoga obeda dal, na kojim su magjarski ministri, od obedve orsačke hiže predsjedniki nazoćni bili.

— **Rothschild Albert baruna smrt.** Na celim svietu poznat najbogašei bečki bankēr, Rothschild Albert barun je tekućeg mjeseca februar 11-ga dana v jutro ob 6 vuri u Beču, u svojoj palaći na hitroma umri. Rothschild Albert barun je jako bogat clovek bil, njegove penaze su i evropske države na posud vzele. Svako ljeto je već milliun nagrade davaj za siromaške ljude. Vezda, kada je umri, njegova familia je stajezero korun penaze poslala u Budapest, da se ovi penazi med budapeštanske siromake rezdele. Njegov sprevod je u Beču na tork bil.

— **Apponyi u Ameriki.** Apponyi Albert grof, od magjarskoga parlamenta član, bivši ministar, već je u Ameriku došel. U prošlimi dnevi je pohodil Roosevelta bivšega amerikanskoga predsjednika, koj je na Apponyiovu čast amerikansko svečanost uređival. Apponyi bude svojega amerikanskoga puta podužil, jer na Civic Forum pozvanje bude i u San-Franciscu putuval, gde takodjer više magjari živiju. Apponyi brččas samo sredina marcijus mjeseca bude se nazajputuval u svoju domovinu.

— **Smrt u orsački hiži.** Uplašivni smrtni dogodaj se je pripetil tekućeg mjeseca 9-ga dana u Budapeštu vu orsački hiži. Mayländer Mihajl od Fiume varaša oblegat je u pošljedice srceuzme umri. Orsački zastupnik je on dan v jutro u orsačku hižu došel, gde se je svojemi drugi s dobrovoljom spominal, već je prečk išel u trgovački ministerium. Kada je nazaj došel uskladište odielu, mamicu je dobil i skupa je opal. Na fletnoma su ga gorispravili u liećnikovu sobu gde su dr. Alföldi i dr. Virostek liećniki sve probe napravili, kaj ga na život doneseju. Ali sve je zabadava bilo. Mayländer je mrtev bil. Odmah su na orsačku hižu crnu zastavu vantaknuli i Kaboš Ferenc podpredsjednik je zalostno dal na znanje oblegatim Mayländerovo smrt; na kaj se sednica zatvorila. Mayländerovo mrtvo tielo su u Fiumu spravili, gde su ga s velikom sućutom februar 11-ga dana poslie podne ob ceterti uri na vekivećno miesto sprevodili. Na sprevodu nazoćni su bili iz »nemzeti munkapárt« stranjke: Vojnits Istvan podpredsjednik, dr. Hajoš Ferenc csakortornjaiski, dr. Hajoš Kalman zalabakšaiski, Heinrich Antal rekašiski, dr. Zalan Gjula letenjejski, Varga Gabor rumski i Varady Žigmund biharski orsački zastupniki. U Fiumi pri odaru je u ime magjarskoga parlamenta Daniel Gabor olahfalušiski oblegat lěpoga govora držal. Na sprevodu je po prilici 25 jezer ljudih bilo.

— **Put Petar kralja.** Karagorgjević Petar serbski kralj je u prošli tork v jutro u Rim putuval. Pred putovanju su u Belgradu dvajstijedenkrat strelili iz štuke. Kralja na kolodvor su hercegi i ministri sprejavali. Petar kralj se je kroz Zimonj, Zagreb, Laibach, Monfalkon, Cervignian, i Firenze putuval u Rim. U Rimu ne bude serbski kralj svetoga oca, X Pius papa pohajal. Pred putovanje je kralj u belgradskim katedralu mesu poslušal. Kralju u Rimu Viktor Emanuel taljanskoga kralja bude pohodil.

— **Uspjeh popis naroda.** U Csakortornja vunjski fari poleg popisa naroda 1911. godine 1-ga januara našli su 5637 stanovnike. Koncem 1900. ljeta je bilo 4713. dakle

prirast je 924. Od ove stanovnike daleko su bili 436 od kojim jedna mala stran u Ameriki živi, a druga stran ali na štreki, ali pak u Fiumi, Triestu vu fabriki dela, kakti težaki. Najveć su iz Szazkő, a najmenje pako iz Dravaszentivana daleko. Stanovniki se sled-će rezširju: Dravaszentivan 861 (prirast 90), Dravaszentmihaly 542 (prirast 71), Felsőpusztafa 659 (prirast 87), Felsővidafalva 144 (prirast 11), Janošfalu 555 (prirast 111), Nyirvölgy 619 (prirast 126), Szazkő 524 (prirast 118), Szentilona 556 (prirast 120), Zalaújvar 1207 (prirast 190).

— **Ližpa pělda.** Jeden amerikanec, i to Henry Stovens watersiiski stanovnik, koj je kroz njegve vjenčanje na poloma za magjara postal, je u prošlem dneve već drugoć na zalaegersegiški Čanj-spomenek temelj 150 kurun nagradu poslaj. Bog ga poživi!

— **Ljubezni post.** Zavacky Andras, koj je u Debrecenu pri 61-im pjesičkim regimentu prostni soldat, je ove dane na postu moral stali. Nogo naš Andras momak nekak se je pozabil iz soldačke reglame, i svoje mesto, posta je tam ostavil, i hajd k njegovi dragi, Hunyady Žuzanna sluzkinji Tamo se je fest najel, i ogril svoju ljubeznu, dragu Žuzu i kada je videl, da za njega dojde patrol, s bajonetom je dolivpičil dievoju i sam sebe s oruzjem veckrat popičil. Dievojka je umrla, Zavackyove rane su težke.

Zakaj ga je pripelal?

Jedno lěpo jutro se odpravi jeden štajerc daleko iz Veržeja u Čakovec na sejem rano ob zori je već na putu, proti Lotmerki dostigne jednoga našoga dečka koj ga pita:

— Kam pak idete stari?
— U Čakovec grem na sejem.
— Onda prosim vas zemite me gori ja idem na Rackanižu.
— Zemen pa te že, či platiš deset krün!

— Deset vam ne dam, al pet vam platim do Rackaniže. I tak po dugom vadlanju ipak gori zeme dečka i to za pet korun. Već se pelata preko meje i proti Raskršju tak i prečk mosta Murice. I pred oštarijom pod kostanji skoči dečko doli iz voza veleć:

— Starec čekajleme, idem u krčmo da si zmenjam banku jer neiman drobnih novaca da bi vam platil.

— Nono dobro dobro — mu veli natrag štajerc i zeme si iz žepa pipo i prižge si nju i čeka.

Ali već je devet ur, ali još ne dojde van iz krčme dečko. Već je deset, već jedenajst, počne već i nad njim zvonići pol-dan, ali stari i sada klima zglavoj:

— Bode pa že negda priša; Čeka već do dvěh, no onda mi je već preveć, skoči iz vosa i beži u krčmu med pijane prekmurce i zakrići:

— Ké pa je tista para, kerega sem zaron pripela?

— Ali prekmurci mu bormeš neznaju dati odgovora. Nato potraži sve kote i ko vidi da je vkanjen ide natrag, obrne se s konji proti domu i krići:

— O ti prešneti düh pame je vkanja, dojrto, to mi treba — to mi treba, zakaj sem ga ne pripela sa deset krün — zakaj sem ga pripela za pet ...

Gabona árak. — Ciena zítka.

mmáza	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza előrendő	Pšenica	21.50 —
Rozs	Hrż	14.20 —
Árpa	Ječmen	14.30 —
Zab	Zob	16.20 —
Kukoricza	Kuruza suha	12.50 —
Fehér bab új	Grah beli	17.50 —
Sárga bab	» žuti	15.50 —
Vegyes bab	» změšan	14.70 —
Kendermag	Konopljeno seme	22.00 —
Lenmag	Len	24.00 —
Tökmag	Koščice	27.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Előrangú kénés hévízü gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdő, iszapborogatások, uszodák külön hölgyek és urak részére. Török-, kő- és márványfürdők; hőgőg, szénsavas- és villamos-vízfürdők. A fürdők kitűnő eredményt hoznak a legkülönbözőbb betegségek kezelésében. Ilyen. Ivó-kúra a légzőszervek hurutos eseteiben a leltei pangásoknál. 200 kényelmes lakosztály. Szolid kezelés, jutányos árak. Gyógy- és zenedíj nincs. Prospektust ingyen és bérmentve küld.

AZ IGAZGATÓSÁG.

„Mi-l-t?” - Papa megengedte! Hisz valódi JACOBI-féle Antinicotin-cigaretta-hüvelyek fadobozban!”

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi! Minden fadoboz érdekes Röntgen-képeket tartalmaz.

561 2-90

Nagy választék
fa- és érczkoporsókban
továbbá
sirkoszorukban.

Igen jutányos árak!

Prostenik Gusztáv
Csáktornya.

547 2-10

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Gapsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**
pótléka

egy régióknak bizonyult háziszert, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult köszvénynek, oszónál és meghűlésnek.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K.—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

De Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlánból”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Eladó

Csáktornya egyik legforgalmasabb helyén a Petőfi-utcai 1. sz. és a Mező-utcai 2-ik sz.

ház,

melyek évente 4000 koronát jövedelmeznek **szabad kézből eladók.** A Petőfi-utcai házban **3 üzlethelyiség** mindegyikhez lakás továbbá építésre alkalmas elegendő telek van. 542 3-3

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Küldje
**akác,
gledicsia,**
nemes gyümölcsfa,
vadoncz és szőlővesszőről.

Unghváry László
Czegled.

Szőlőoltvány eladás!

Aki egészséges, oltó szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

Vityé Miklós
lelkismeretesen vezetett oltványtelepéhez

Ús-Csánádán (Tortóalmegye)

ahol sokrányú minőségű, I. rendű fás, gyökeres és sima szőlőoltványok, bor- és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legelőbb árban kaphatók. Szőlőoltvasnak külön e célra választott fajok. Orpington fajbaromfi tenyésztés. Előjegyzések őszi és tavaszi szállításra elfogadottnak. Gyümölcsfa- és rózsaoiltványokban nagy választék. Faj- és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. A számos elismerővel közli itten csak egy: Veszprém, 1910. szeptember 27.

Tisztelt Uram! Az Önnel rendelt és vásárolt gyökeres szőlővesszővel igen meg vagyok elégedve, mert úgy gyökere, mint vesszeje kitűnően sikerült és mind jól megérett.

Tisztelettel vagyok:
Benkő István.

963 5-12

A Zalaújvári utcában a lovassági laktanyával szemben

egy ház

(3 szoba, előszoba konyha, stb. összes hozzátartozóval)

eladó.

Bővebbet: **HERZIGONJA** kantinosnál a laktanyában.

564 1-3

„Brüssel & Buenos Aires 1910: 3 Grand-Prix”

R. WOLF MAGDEBURG-BUCKAU

Képviseletje:
Boros Artur okl. gépészmérnök,
BUDAPEST, VI., Teréz-körút 29.

Járkerekes és helyhez kötött telített és szabadalmazott **túlhevített gőzzel működő lokomobilok**

WOLF eredeti szerkezete 10—800 lóerőig.

Az ipar és mezőgazdaság leggazdaságosabb, legtartósabb és legmegbízhatóbb üzemgépei.

Összegyártás 760.000 lóerőn felett

II. 13./1911.

Kihirdetés.

Kihirdetem, hogy a következő két házasság egymással házasságot szándékozik kötni, u. m.:

	Vőlegény	Menyasszony
Családi és utóneve és esetleg egyéb közelebbi megjelölése	MALACSCS JÓZSEF	CZESZÁR ILONA
Családi állapota	nőtlen	hajadon
Állása (foglalkozása)	vasúti vonatvezető	—
Vallása	ágost. evang.	r. kath.
Életkora és születési helye	23 éves, Kisfalu	24 éves, Perlak
Lakhelye	Varasd	Varasd
Szüleinek családi és utóneve	Malacsics Mihály Kolosa Anna	Czeszár Lukács Lilek Teréz

Felhívom mindazokat, a kiknek a nevezett házasságra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt néalm közvetlenül vagy a kifüggesztési helyi községi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Kelt Perlakon, 1911. évi január hó 31 napján.

ZALA JÓZSEF anyakönyvvezető.

533 1-1

Csak
ANIMO

pezsgőt
igyunk!

Hazai gyártmány!
Kellemes údító ital!

971 15-*

Kalmár és Engel

Motor és Gépgyár Gyár: Városi raktár és iroda: V. Lipót-Körut 22 BUDAPEST IV. Úteg-utca 19 Világhírű! Eredeti! „Benz”

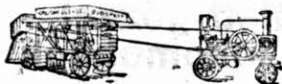
Szívógázmotor telep. - A jelenkor legjobb üzeme „Benz” nyersolajmotor.

DIESEL RENDSZER

Elsimert legjobb gyártmány.

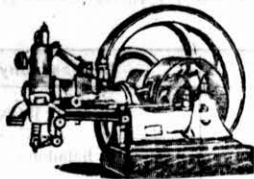
Ajánlja benzin-lokomobilos cséplőkészleteit, melyek bűmulatos egyszerű szerkezetűek.

Teljes iótállás, kedvező fizetési feltételek. — Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Drezdai Motorgyár részv.-társ.

Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára.

: Szállít szakkörökben elsimert legjobb gyártmányú: Benzin-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum-motorokat és locomobilokat

— valamint szívógázmotorokat —
MEGLEPŐ UJDONSÁG!
EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges lőerő

óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérköpviselőt:

Gellért Ignác és Társa

Budapest, Teréz-körut 41. : : Telefon 12-91.

Legmesszebbmenő jótállás. Kedvező fizetési feltételek.

Bayer Vincze utóda féle

Kugler sütemény

nálam állandóan kapható. Megrendelésre házhoz küldöm.

— Telefon 36 szám. —

Herczog Sándor vasuti vendéglős.

Köhögés

rekedtség, hatarus, elnyálhódás gőrcsö- és szamárhőgég ellen ne vegyünk semmi mást, mint az igen ízletes

Kayser-féle
mell-karamellákat

„a három fenyővel”

Magánosoktól és orvosoktól érkezett hözjegyzőleg hitelesített elismerő iratok és bizonyítványok mutatják a biztos sikert.

Csomagja 20 és 40 fillér. 1 doboz 60 fillér.

Csáktornyan kapható:

Pethó Jenő gyógytárában.

PEROLIN

— azonnal tisztítja a levegőt. —

Deszinficiálja a levegőt, erdei levegőt terjeszt, megöli a baktériumot és eloszlat minden rossz szagot.

— Illatos a mos- és fürdővizekben. —

Megrendelhető: Heilig Józsefnél Csáktornyan.

Nélkülözhetetlen minden háztartásban. Nem parfüm.

Muraközi Cementárnyagár R.-T. Perlak. — Vasútállomás: Murakirály-Perlak.

Elvállal mindennemű beton és vasbeton munkát!

Állandó nagy raktár:

Tetőcserep: 15 drb. fed egy négyszögmetert, 1000 darab ára 84 korona. Továbbá téglá, kutyűrük, kulkáva, határ- és kilométer kő, hidak, átereszek, csövek, lépcsők, szines és mintázott padlólapok, vályuk, sirkeresztek és sirkeretek, oszlopok:

tartós és olcsó kivitelben.

Mindenkit szivesen látunk és kalauzolunk telepünkön.

Árakkal és költségvetéssel készséggel szolgálunk.

Obznana.

U Predavcu (Körös-Belovar varmegjija) je na prodaju petnajst rali

grunta

četiri ral senokoši i jedenajst ral oranice. Nedalje četiri zidanice, i to tri su s črepom (kuća, štalei hambar), a štagalj pak slamom pokrite.

Svemu skupa je ciena šestnajstjezero korun. Tko bi želim kupiti, neka se obrati na

Nikola Diebalo
u Predavcu, kraj Bjelovara.

549 2-2